

Anna Braciszewska

"Paralelizmy ludowe w poezji Teofila Lenartowicza", Michał Zięba, "Ruch Literacki" z.1 (1978) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 264

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ ZIĘBA Michał: Paralelizmy ludowe w poezji Teofila Lenartowicza, "Ruch Literacki" 1978 z. 1 s. 19-30.

W paralelizmach liryki Lenartowicza autor odnajduje funkcję nie tylko formalną, konstrukcyjną, ale także kreacyjną, w której paralelizmy stają się symbolami głębszych znaczeń. Ich nastrojowy charakter odzwierciedla za każdym razem psychiczne stany poety. Paralelizmy, przyswojone przez Lenartowicza z kultury ludowej, pełnią zatem funkcje nie tylko artystyczne, lecz przede wszystkim ideowe.

BP/69/69

A.B.

/II/ ZIÓŁEK Monika: Między Pirronem i Epikurem (Montaigne - Kochanowski - J. A. Morsztyn). "Przegląd Humanistyczny" 1977 nr 9 s. 157-170.

Autorka, uważając twórczość J. A. Morsztyna za odrębne zjawisko na tle literatury polskiej XVII w., szuka podobieństw między postawą poety a nastawieniem sceptycznym i relatywistycznym francuskiego kręgu libertryńskiego. Ustala analogie światopoglądowe między filozofią i etyką Montaigne'a i Kochanowskiego, a następnie zastanawia się, w jaki sposób z poezji Kochanowskiego korzystał J. A. Morsztyn (chodzi o wypracowany przez poezję czarnoleską wzorzec opisywania "światowych rozkoszy" wobec nastawienia hedonistyczno-epikurejskiego poezji Morsztyna).

BP/69/70

Mm., P.